

Pustinou vánek foukal blues, až ohýbal stébla trav
a nad lány rytmus opánků se ozýval nadosah.
Ti lidé by spali a přesto šli s kapucí přes hlavu,
Emi D C G C8/5 H7 Emi
tiší jak hrob a nesli kříž na vlastní popravu.
Dlouhá cesta za smrtí je vítá,
kam dojdou, kde najdou poslední svůj klid,
dýchá opar z lesů a v domě svítá,
nemůžou, nemůžou už jít.
Jdou poraženi a věštec Jan je na kopci uviděl,
zavřel oči a spatřil pláň, kde houfec dravců pěl
tu skřehotavou, ale jistou mši bez chrámový postele,
ony se rozletí v zem široširou, duše bez těla.
Dlouhá cesta za smrtí ...
Co tušil prorok, to splnil čas a staletí přešla k nám,
co nikdo neví, to vím jen já, já tajemství věků znám,
a na stráni smrti, kde rostl pýr, se zvedá houf stinných lip,
Emi D C G C8/5 H4 Emi
tam lítá večer netopýr a stráží jejich klid.